

December 1873 er 11,000,000 Kr. til Indtægt og 18,953,396 Kr. 93 Ore til Udgift.

2) Statsregnskabs § 23. Statsrevisionen for 1875—76 vil have at behandle de fra Marineministeriet den 9de September 1876 modtagne Besvarelser.“

Det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Forslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Bajer): Saaledes som dette Forslag kom til at foreligge efter 1ste Behandling her i Thinget, indeholdt det 6 Punkter; men siden denne Behandling — igaar — har Folkethinget besluttet at henvise til Rigsretten de 4 af disse Punkter, nemlig Punkterne 2, 3, 4 og 5. Som Følge deraf maa disse undtages fra den Beslutning, som Thinget og Rigsdagen i Henhold til Grundloven fatte med Hensyn til Statsregnskabet for 1874—75, og det er som Følge deraf, at Ændringsforslaget er fremkommet, idet det har faaet en saadan Affattelse, at man tager det forgnødne Forbehold med Hensyn til de nævnte Punkter. Der bliver saaledes kun to Punkter tilbage; det første vil være bekendt fra den foregaaende Behandling, og det andet maa vel anses som en Selvsølge. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Udtrykket „Udtalelser“ maaske kunde kaldes mindre korrekt, thi det Sidste er strengt taget et Forbehold. Det er Noget, Forslagsstillerne have været opmærksomme paa, og det er nærmest af Hensyn til Redaktionen, som vilde have Banfselighed, at man har formuleret det saaledes. Efter at have gjort opmærksom herpaa, haaber jeg ikke, at det skal møde nogen Banfselighed. Det kan ogsaa for saa vidt kaldes en Udtalelse, som det er en Udtalelse af et Forbehold. Der er endnu en lille Ændring, og det er med Hensyn til Formen for Hovedindstillingen. Det vil erindres, at der staar i Udvalgets Betænkning, at man for Tiden ikke vil stille Ændring til en forandret Affattelse, men efter at der er reist Tiltale for Rigsretten, altsaa gjort Ansvar gjældende, finder man det forunderligt, om man i samme Dieblis, man gjør Ansvar gjældende med Hensyn til vedkommende Statsregnskab, vilde komme med en Indstilling, der affattes saaledes, at man frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende. Derfor har man valgt i Ændringsforslaget det samme Udtryk, som fandtes i Ændringsforslaget i forrige Samling, nemlig Ordet „godkjender“. Jeg skulde ikke have det Mindste imod, om man valgte et andet Udtryk; det er ikke derpaa, det kommer an. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at det ærede Mindretal i Udvalget ikke vil rejse nogen Modstand i den Henseende. Det, der gjorde, at dette Udtryk ikke blev antaget af det høie Landsting, var vistnok, at

man troede at se Noget i Motiveringen af Forslaget, som man ikke vilde gaa ind paa; men jeg skal nu erklære, at man ved denne nye Affattelse ikke vil sige det ringeste Andet og Mere, end hvad der hidtil har været sagt ved den tidligere Affattelse, ikke det mindste Andet og Mere, end hvad der er selve Grundlovens Mening, naar dens § 50 siger, at Rigsdagen har at fatte Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet. Jeg haaber, at det ærede Mindretal nærmere vil give mig Medhold i, at der neppe vil være nogen Betænknelighed ved at slutte sig til dette Ændringsforslag, og det vilde være ønskeligt, om denne Tilslutning blev saa fuld som muligt. Det forekommer mig, at denne Statsrevisionsforslag nu er founden temmelig meget ind, og det vilde være beklageligt, om vi paany skulde faae med den at gjøre i denne Samling. — Af de Punkter, som allerede have været forhandlede ved forrige Behandling af denne Sag, er der kun et enkelt, som jeg skal komme tilbage til. Det vil erindres at den høitærede Finantsminister omtalte den Beregning, som Statsrevisionen havde gjort med Hensyn til det Offer, der havde været bragt for at gjøre Civilstatens Materialgaard disponibel til Salg. Jeg kunde dengang ikke svare den høitærede Minister Andet end, at jeg ikke havde gjort den Beregning, og sølgelig kun kunde henvise til Statsrevisionens Betænkning; men der er nu i de sidste Dage tilfallet mig Oplysninger, og paa Grund af disse tror jeg, at det er min Pligt at sige, hvad jeg tror, der virkelig maa siges til Forsvar for Statsrevisionen i denne Sag. Det er da for det første vistnok en Feiltagelse fra den høitærede Finantsministers Side, naar han kalder den Grund, hvorpaa Erstatningsbygningen for Professorene er opført, en Del af den gamle botaniske Haves Grund, som altsaa ikke kunde have været solgt dengang. Det viser sig nemlig af Planer, der ere lagte for Gammelholms Bebyggelse, at Erstatningsbygningen staar netop paa Gammelholms Grund, som dengang allerede var disponibel til Salg. Det er muligt, at Summen, 20 Kr. pr. Kvadratalen, kan være lidt for høit anslaaet, men det er forøvrigt det samme Bølsø, der har været givet for andre Grunde, der ligge umiddelbart op dertil, og naar man tager Hensyn til, at Kongens Nytorv ligger i umiddelbar Nærhed deraf, synes det neppe at være for høit, uden forsaavidt den største Del af Grunden er Indregnet, og for saa vidt turde det vistnok være rigtigst at gjøre en lille Nedsættelse. For saa vidt skal jeg altsaa give den ærede Minister Ret; men jeg tror ikke, at det kunde have været vanskeligt eller ufornuftigt at bortselge denne Grund til Private, thi der er jo solgt andre Grunde, der ligge umiddelbart derved, og det Hensyn, der skulde være taget i saa Henseende er, at Grunden støder op til Charlottenborg Slot og altsaa maaske kunde tage noget Lys